

* * *

Пролет мечтана, сама те открих:
до дъно омайната чаша изпих,
на пеперудени крила летях,
на огнена клада във теб горях!

Пролет желана, сънища бели,
кратки срещи и дълги раздели,
вечен зов и порив нов —
моя луда, луда любов!

Как сега от теб да се спася
като по земния ти път вървя?
Нямам право на това — прости ми!
Как да те загубя — помогни ми?!

До гроба знам, сърцето ще боли —
в самодивски огън ще изгори,
защото такава е съдбата —
влюбена да бродя по луната.

На есента съм аз обречена
като песен за тебе наречена,
пролет моя, земна и неземна,
вдъхновена и благословена!